

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 45 (307)

9. novembril 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75°/o, tekstis 100°/o kallim.

Adressi muutmise 30 mk.

Address kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Eugen Maddison, Riigiametnikkude kohtulisele vastutusele võtmisest. 2) A. Liit, Tunnistaja psühholoogiast. 3) A. Peterson, Üleriiklikkudest otsimiskirjadest. 4) Kodanikkude lugupidamine politsei vastu kasvab päev-päevalt. 5) H. Taan, Eelseisvateks politsei esivoistlusteks raskejõustiku alal. 6) Sport maal. 7) Ametlik osa. 8) Välismailt. 9) Kuulutusi.

Riigiametnikkude kohtulisele vastutusele võtmisest.

Eugen Maddison.

Põhiseaduse peat. II-es, mis pühendatud Eesti kodanikkude põhiõigustele, sisaldub paragrahv, mis võrdlemisi vähe tuntud, kuid oma sisu poolest pole ta vähema tähtsusega kui teised, põhiõigusi sisaldavad paragrahvid. See paragrahv, millest jutt, kõneleb sellest, et „ei ole tarvis mingisugust eelluba riigiametnikkude kohtulisele vastutusele võtmiseks“ (§ 16) või teiste sõnadega ta kuulutab surma n.n. administratiiv garantiile. Ei ole huvitusest asjaolu, et põhiseaduse loojad leidsid vajaliku olevat seda veel eriti kriipsutada alla. Oleks ju iseenesestmõistetav, et põhiseadusega loodud riigikorra juures ei võiks olla see teisiti, iseäranis, kui veel arvesse võtta, et põh. § 6. järgi „ei või olla avalikõiguslikke

eesõigusi“. Sellest tuleb järeldada, et põhiseaduse loojad, sellest põhiseaduses veel eriti kõneledes, tahtsid expressis verbis kõrvaldada igasuguseid selle kohta võimalikke kahtlusi.

Asudes paragrahvi lähemale vaatlemisele, tuleks kõige pealt tuletada meele, et tähendatud peatükis sisalduvad põhiõigused on ühed, mis otsekohe maksvad (unmittelbar anwendbares Recht), teised, mille teostamiseks vaja sellekohaseid teostamise seadusi, ja kolmandad, millel ainult seadusandjale antud juhtnõuõigused. Selle vahe tegemiseks on mõõduandev nende tekstuaalne väljendus-redaktsioon, näit. § 13. kõneleb, muuseas, et „tsensuuri Eestis ei ole“ — s. t. kui varem oli tsensuur, siis on ta sellega kaotatud ja — teda ei ole

võimalik uuesti seada sisse, arvatud välja § 26. ettenähtud juhtumusel (kaitseisukorra ajal), — järelikult sisaldab § 13. otsekohe maksvat õigust; teisiti § 23., mis kinnitab, esiteks, et „Saksa, Vene ja Rootsi rahvusest kodanikkudel on õigus pöörduda riiklikkusesse keskasutustesse kirjalikult oma keeli” (otsekohe maksev õigus), ja, teiseks, et „eriseaduses määratakse ligemalt nende rahvuste keelte tarvitamine kohtus ja kohalikkudes riiklikkudes asutustes kui ka omavalitsusasutustes“ (selle õiguse teostamiseks on vaja eriseadus anda välja); kolmanda liiki kuuluksid põhiõigused, millest jutt, näit. § 25., mille järgi „majandusliku elu korraldamine Eestis peab vastama õigluse põhimõttele jne.

§ 16. redaktsioon ei tekita mingisugust kahtlust selle kohta, et temas sisalduv õiguslik norm on otsekohe maksev õigus — s. t. temaga on lõpulikult kõrvaldatud n. n. administratiiv garantii, kui sarnane garantii § 16 maksamahakkamise ajaks veel maksev oli, ning et seda ei saa ka uuesti harilikus seadusandlikus korras panna maksuma; seda võiks teha ainult rahvas põhiseaduse muutmise teel. Teatavasti, sisaldus tähendatud garantii selles, et ametnikke võidi kohtu alla anda ainult ülemuse otsusel (kr. kp. s. § 1088), millega taheti *peaasjaliselt ära hoida* kohtute ja prokuratuuri segamist vastavate asutuste sisemisse ellu, mis oleks väga võimalik, sest n. s. ei teinud (ei tee ta seda ka praegu) vahet kriminaal- ja distsiplinaar-süütegude vahel, ühtlasi olid seega ametnikud kahtlemata asetatud ka võrreldes teiste kodanikkudega, eesõigustatud seisukorda. Kuid seda kasutasid teataval määral ka kohtuametkonnas teenivad ametnikud („должностныя лица судебного вѣдомства”), nagu kohtunikud, prokurörid, sekretärid jne. (ibid. §§ 1079—1080). Seepärast § 16. lähemalt vaadeldes tekib küsimus, missuguses ulatuses ta kõrvaldab tähendatud garantii. § 16. kinnitab, et ei ole vaja eelluba „riigiametnikkude” vastutusele võtmiseks, kuid keda ta arvab „riigiametnikkude” all, seda ta ei ütle. Võiks arvata, et „riigiametnikkude” all on mõeldud ainult valitsusasutustes teenivad ametnikud. Seda, näit., võiks lugeda välja § 23., kus, muu seas, kõneldakse rahvusvähemuste keelte tarvitamisest „kohtus ja kohalikkudes riiklikkudes asutus-

tes”; samuti § 22, kus muu seas nähtud ette riigikeele tarvitamine „lääbikäimises riiklikkude asutustega”. Kui asuda seisukohale, et „riigiametnikkude” all tuleb mõista ainult valitsusasutustes teenivaid ametnikke, siis oleks tähendatud garantii maksev (või teda võiks maksuma panna) kohtuametkonnas (arvatud välja prokuratuur ja notariaat), riigikontrollis ja riigikogus teenivate isikute kohta. Kuid arvesse võttes, ühelt poolt, põh. § 6., mille järgi Eestis ei või olla avalikõiguslikke eesõigusi, ja, teiselt poolt, põhiseaduse peat. VI (kohtust), milles põhiseaduse loojad leidsid vajaliku olevat eraldada kohtunikke ainult selles suhtes teistest riigiametnikkudest, et nende tagandamine ametist peaks sündima ainult kohtu teel, s. t. kriminaal-kohtupidamise korras kriminaal-kohtu otsuse põhjal (§ 71), samuti arvestades seega, et põhiseaduse terminoloogia üldse on puudulik (näit., sama § 23, kus kõrvuti asetatud kohtud ja kohal. riiklikud asutused, kõneleb ühtlasi pöördumisest „riiklikkudes keskasutustesse”, mille all tuleb mõelda riigikogu, vabariigi valitsus, üksikud ministeeriumid ja riigikohus), ei saa teha teist järeldust, kui seda, et riigiametnikkude all tuleb mõelda kõiki, kes teenivad riigiasutustes, s. t. riigikogu, vabariigi valitsuse ja kohtuasutustes. Sarnane garantii on põhiseaduse järgi maksev ainult vabariigi valitsuse liikmete — riigivanema ja üksikute ministrite vastutusele võtmisel ametalaliste süütegude eest: selleks on, teatavasti, vaja riigikogu sellekohane otsus (§ 67), kuid vabariigi valitsuse liikmed ei ole ju põhiseaduse järgi riigiametnikud selle sõna otsekoheses mõttes, samuti, kui seda ei ole ka riigikogu liikmed. Isegi, kui vabariigi valitsuse liikmed oleksid riigiametnikud, siis ainult kinnitaks nende kohta § 67. tehtud erand § 16. sisalduvat üldist reeglit, et riigiametnikkude kohtulisele vastutusele võtmiseks ei ole tarvis mingisugust eelluba.

Et § 16. sisalduv norm on, nagu eelpool tähendatud, otsekohe maksev õigus, s. t. mille teostamiseks ei ole vaja eriseadust, siis tuleb järeldada, et põhiseaduse maksamahakkamise ajast on tähendatud garantii riigiametnikkude vastutusele võtmisel — olgu nemad, kes tahes: kohtunikud, valitsusasutuse või riigikogu

asutuste (riigikontroll, riigikogu kantselei) ametnikud — põhiseaduse seisukohalt ka riigikontrolör arvatud ühes — täiesti kõrvaldatud ja seega ühtlasi ka ära langenud selle garantii jäänused, mis

veel sisaldasid kohtunikkude suhtes Vene ajutise valitsuse määruses 11. apr. 1917. a. ametnikkude kriminaal- ja tsiviil-vasutuse kohta (Seadl. ja valit. korr. kogu nr. nr. 86 ja 261 — 1917. a.).

Tunnistaja psühholoogiast.

A. Liit.

Dr. Hellvig pühendab rohkesti kolmandiku oma huvitavast raamatust „Psühholoogia ja ülekuulamistehnika“ tunnistaja psühholoogia vaatlemisele, mis pole panna imeks, kui võtame arvesse tunnistajate vastutusrikka osa kohtuprotsessis. See osa kohtulisest psühholoogiast on leidnud kõige elavamalt käsitletuse ka kutseliste psühholoogide poolt, ehkki viimaste poolt ettevõetud uurimuste objektiks oli peamiselt heatahtlik tunnistaja, kes küll tahab avaldada tõtt, ent ei jaksa seda teha. Teatavasti on osutunud uurimuste ja katsete tagajärjena valitsevaks nähuks mitte eksimusvabad, vaid lausa ümberpöörduvad — ekslikud, ebaõiged tunnistajate seletused.

Autor arvab õieti, et igaüks, kel kokkupuutumist kuritegude jälgimisega, on võinud panna tähele juhtumusi, kus kõigiti usaldatav tunnistaja avaldas parimas usus ja suurima kindlusega asjaolusid, mis pärastpoole osutusid ebaõigeteks. Veel õpetlikum on panna tähele seesuguseid eksimusi iseenda juures, milleks võtta kas või taskukunstniku trikkide jälgimist; miski ei hoiata seevõrra meid ülehindamast tunnistajate seletusi kui jämedad tähelepanuvead, millelt oleme tabanud iseenda.

Avalduspsühholoogia otsekohene uurimine on olnud kõige elavam küll viimastel aastakümnetel, kuid ka vanem kriminaalkirjandus on teinud tõsiselt tegemist selle küsimusega. Selle tõenduseks autor toob väljavõtteid ligi 100 aasta eest ilmunud töist, milles käsitatakse tunnistajate seletuste hindamist ja jõutakse peajoontes samadele otsustele nagu tänapäevgi.

Minnes sellest välja moodne kriminaal-õigusega püüab asetada, kus see on võimalik, või vähemalt täiendada ja kontrollustada tunnistajate tõendusasi- tõendustega, kuna asjatundlikult kogutud ja hinnatud teo asjalised jäljed tõepoolest pakuvad suurema tagatise tõelude leidmiseks.

Tunnistajate eksimuste klassifikatsioon

nidest peab dr. Hellvig parimaks v. Kärmani skeemi. Sama skeem on soovitatud ka minu kasinas töös „Kuritegude jälgimine“ lhk. 17. Autor lisab aga sealsamas juure, et kulub ära palju hoolt ja ettevaatust, et hoiduda vähemalt jämedamatest vigadest tunnistajate seletuste usaldatavuse otsustamisel; ent ka siiski pole tagajärg veel igal juhusel kindel.

Tunnistajate seletuste tõepärasuse kontroleerimisvahendite hulgas nimetatakse teatavasti ka tunnistaja seletuste võrdlemist teiste tunnistajate samasisuliste seletustega: sobivad need isekeskis, siis ei kahelda harilikult seletuste tõepärasuses. Et see pole aga alati nii, sellest toob dr. Hellvig mõned näited:

Kuski suuremas linnas seisab nelja meetri kõrgusel kivist alusel kellegi õpetlase bronsskuju. Kuju on istuvas poosis, parem käsi kirjutavas asendis umbes vaksa kõrgusel üle põlvede. Ühel ilusal päeval teatab keegi linnaisa linnavalitsuse koosolekul, et tähendatud kuju põlvedel olev metallist raamat olevat varastatud. Samas avaldas keegi teine linnaisa arvamist, et vargus peab olema alles värske, sest paar päeva tagasi näinud ta raamatu oma kohal. Kui nüüd mõned linnaisad seletasid häbelikult, et nad olivat vaadelnud kuju seevõrra pealiskaudselt, et ei võivat kinnitada, kas sel raamat üldse põlvedel olnud või ei, siis seletas kolmas linnaisa täie rõhuga, kujul olnud lahtine raamat üle põlvede, teda võidavat uskuda selles suhtes, sest ta elab mälestussamba läheduses. Neljas tunnistaja tõendas omapoolt, et kuju ülesseadmisel kinnitatud raamat ta põlvedele kolme tugeva kruvi abil. Linnapea laskis toimetada varguse kohta juurdluse ja siis selgus, et kujul kunagi pole olnud raamatut põlvedel.

Järgmine katse näitab, et ebaõiged seletused võivad leida aset ka harjumuse mõjul: Kellelgi õpetajal oli viisiks klassi astudes riputada kõigepealt oma kübar riitevarna, varna juurest minna puldi

taha ja võtta taskust must märkmik. Kaenlas oli tal harilikult must nahkne kirjatask. Et katsetada õpilaste tähelepanu, läks ta ühel päeval sisse astudes otse puldi juure ja keeras sealt tagasi, et riputada kübar varna. Kirjatasku ta oli jätnud hoopis koju ning märkmiku asemel ta võttis taskust valge sedeli. Tuli välja, et väga suur protsent õpilasist andis ebaõige kirjelduse nähtust ja nimelt ses mõttes, et nad uskusid olevat näinud sedasama, millega olid harjunud igal hommikul.

Kas vanne kõrvaldab ebaõiged seletused?

Autor jõuab otsusele, et vanne ei kaitse teadliku valevande ega eksliku avalduse eest. Ometi peab ta usutavaks, et paljudel juhtumustel vanne sunnib tunnistaja sügavamale järelekaalumisele. Autor ütleb endast, et vaatamata sellele, et ta aastate kestes teeb tegemist forensilise psühholoogiaga ja peab enda teatavas määras ettevaatlikuks, ta olevat tabanud enda mitmel korral tõendamast, ta tundvat üht või teist asjaolu seevõrra kindlasti, et võiks vanduda sellele, kuna pärastpoole ometi selgunud, et tegemist olnud eksitusega. Seesuguste nähtudega puutume igapäevases elus sageli kokku ja pole kahtlust, et need ulatuvad ka kohutlauani.

Teadliku valetunnistusega esinemiseks peab olema tunnistajal kasupüüdlik põhjus. Et see põhjus jääb teinekord muude asjaolude varju, eriti siis, kui ei olda küllalt hoolas kogu teoandmestiku arvestamisega ja igakülgse järelekatsumisega, sellest järgmine näide:

Uhe väikese saksa linnakese maksuametnik Hartmann leidis ühel õhtul jalutuskäigult koju tulles oma abikaasa ja teenijatüdruku tapetult eest. Maksukassa mitmetuhande margaga ja proua Hartmani ehteasjad puudusid. Juba algusest peale langes kahtlus iseäranis kahele halva kuulsusega kohalisele elanikule, pagar Ziegenmeyerile ja müürsepp Bussele. Ziegenmeyer tõi algul ette vale alibi, võttis aga selle pea jälle tagasi ning juhatas siis kätte uued kaunis otsustavad alibitõendused. Kuna samal ööl nende juures ettevõetud läbiotsimisel ei leitud röövitud vara ja nende riiete küljes, mis nad kandisid kriitilisel õhtul, ei leidunud vähemaidki vereplekke ega muid teojälgi, siis lasti nad jälle vabaks.

Mõne nädala pärast võeti nad uuesti kinni. Põhjuseks oli linna uue öövahi

tunnistus, kes ametisse astus kolm päeva pärast mõrtsukatööd Hartmani korteris. Öövaht, nimega Wild, avaldas, ta olevat mõrtsukatöö õhtul näinud Hartmani korteri ees oleva kaevu juures kaks meest, kelles kindlasti tunnud ära Ziegenmeyer ja Busse. Mehed läinud sealt teatava eeslinna poole. Kuuldes samal õhtul mõrtsukatööst, arvanud tema kohe, kes on õiged mõrtsukad, kuid pole julgenud ilmuda tunnistajaks. Nüüd aga, kus ta saanud öövahi, ei pea ta enam kohaseks vaikida.

Bürgermeister saatis Wildi avaldusest seatud protokollile prokuröri märkusega, et Wild olevat väga õiglane ja usaldatav mees; Busse ja Ziegenmeyer sellevastu olevat äärmiselt halva kuulsusega, kelle kogu talve pikul pole olnud tööd ja seetõttu nende sissetulekuallikad saladuslikud.

Pärast Busse ja Ziegenmeyer vangistust täiendas Wild oma tunnistust veel järgmiselt: nägin tulevat Busse ja Ziegenmeyer mõrtsukatöö õhtul otse Hartmani korterist välja. Kui ma järgmisel ööl tegin oma harilikku ringkäiku mööda linna, peatusin umbes kella 12 ajal Ziegenmeyer magadistoa akna all. Seal kuulsin päris selgesti, kuidas abikaasade vahel räägiti esmalt rahast ja siis rääkis Ziegenmeyer oma naisele, et tema olevat tapnud teenija, kuna Busse hooleks jäänud proua; proua surm olnud väga piinarikas.

Seesugune hiline tunnistus äratas muidugi imekspanu, kuid tärkavad kahtlused tema vastu sumbutati peagi Wildi senise hea kuulsusega. Eriti iseloomustas teda kirikuõpetaja kui usklikku koguduseliiget, kes korralikult käib jumalateenistusel ja armulaual.

Wildi tunnistusele seltsis veel teistegi tunnistajate seletusi, mis näitasid kaebeluste kahjuks. Kuid kuna kaebeluste juurest ei leitud mõrtsukatööriistu ega ka pisemaidki vereplekke nende riietelt, siis ei oleks need ilmaski ulatunud süüdistuse tõstmiseks, kui oleks puudunud öövahi seletus.

Prokuröri arvamise vastu, kes ei pidanud süüdistusmaterjali küllalt usaldatavaks, määrati asi kohtu poolt ometi harutusele vannutatud meeste osavõtul.

Kohtulisel harutusel jäi Wild oma seniste seletuste juure kindlaks; ometi leidub aga kohtuprotokollis, et tunnistaja olnud silmnähtavalt kohmetu ja ei suutnud tuua oma tähelepanekuid nende loo-

mulikus järjekorras kuuldavale. Mõlemad kaebealused tunnistati vannutatud meeste poolt süüdi ja mõisteti surma.

Ziegenmeyer leiti järgmisel päeval oma kongist ülespoonuna, Busse aga jäi kangekaelselt salgamise juure ka vangistuses, milleks surmanuhtlus muudeti ümber.

Juba järgmisel aastal läks politseil korra selgeks teha, et mõrtsukad ei olnud Busse ja Ziegenmeyer, vaid keegi mees,

kes tabati uuel mõrtsukatöö katselt. Asi võeti uuesti üles ja Busse mõisteti õigeks.

Wild mõisteti väletunnistuse andmise eest vande all 8 aastaks vangiroodu. Teda kihutanud väletunnistusele suurema tasu omandamine, mis oli kuulutatud välja mõrtsukate ülesandjale. Ta toiminud sealjuures heas usus, kuna üldise arvamise järele peetud tõsisteks toimijateks Busse ja Ziegenmeyer.

Üleriiklikkudest otsimiskirjadest.

Konstaabel A. Peterson.

Teatavasti on üleriiklikult tagaotsitavate isikute otsimine kui ka leitute mahakustutamine nimekirjadest konstaablite kohuseks. On püütud asja igaviisi lihtsustada ja kergendada — ja ongi saavutatud seda, kuid siiski on minu arvates võimalus asja veel lihtsamaks ja kergemaks teha. Nimelt on praeguse korra juures otsimiste lõpetamise märkimisel konstaablil tarvitada kolm nimekirja korraga — 1922.—1925. a. üldnimekiri, 1926. a. ja osaliselt 1927. a., ning 1927. a. nimekiri. Märkimisel peab praeguse lõpetamise nimekirjade süsteemi juures kõiki aastaarvusi pidama väga teraselt silmas ja tarvitama vastavat kausta, mis tüliskas küllalt.

Minu arvates saaks asja lihtsustada ja kergendada sel teel, kui otsimise lõpetamise nimekirjades seataks tähestiku järgi ka aastate järjekord sisse — nimelt

järgmiselt: „A“ 1922—1925 (üldnimekiri), siis „A“ 1926/27 ja „A“ 1927 jne. Selle korra juures oleks konstaablil märkinine palju kergem ja nimekirja seadmisel ei võiks see sünnitada erilist raskust. Peale selle on veel asjaolu, mis võib olla esineb küll ajutise nähtusena, et otsimise lõpetamise nimekirjas on märgitud otsimise nimekiri, mida konstaabel pole veel saanudgi (minul nimekiri nr. 3 — 1927. a.), mis aga ei võimalda kustutada otsimise lõpetamisi sellest, seega saades nimekirja, peab kontrollima konstaabel kõik lõpetamise nimekirjad uuesti läbi, mis talle valmistab tõesti palju üleliigset tööd. Oleks soovitav, kui otsimise lõpetamise nimekiri ei saadetaks enne välja, kui otsimise nimekiri on ilmunud. Arvan, et sellase korralduse tegemine ei peaks kulusid sünnitama ja märksa kergendaks konstaablite tööd.

Kodanikkude lugupidamine politsei vastu kasvab päev-päevalt.

Oleme harjunud päevavalgele tooma meie eluavalduste varjukülgi ja varjama häid külgi. See kasvatustegurina ei võituu kuigi head. Seepärast ei patusta ma ka praeguse vaate vastu, kui tahan kõnelda sellest, mis meil on head:

Nii mõnigi kord on ajakirjandus ahnelt märkinud välismaalaste kiitvaid arvustusi meie politsei isikust, kui ka asutuste korrast ja puhtusest jne. See tõendab, et küllalt nõudlikule välismaalasele midagi silma on paistnud, mis tõesti temale on meeldinud.

Meie teame ka teiste maade välispolitseist, et nad on korralikud oma ko-

huste täitmisel, et nad on viisakad jne., kuid harva oleme märkinud oma politsei voorusi.

Kuid kiitust avaldamata võime lihtsa tähelepanekuga märkida meie kodanikkude hindamisvõimet korrapidaja politsei kasuks. Kui mõni aasta tagasi kuulsime politseinikkude üle kõnelevat hüüdnimede kaudu, siis näeme tänapäev selle kadumist, vähemalt õige harva esinemist; kuna varemalt publik lähenes politsei postile kõige suuremal hädasunnil, siis näeme tänapäev politseid vahetpidamata andmas seletusi ja juhatusi.

See on linnas silmnähtav. Kuid sama

pilti näeme ka maal. Kohalised politseinikud on rakendunud ka seltskondlikule tööle ja esinevad seal suure lugupidamisega.

Juba needsamad asjaolud näitavad, et kodanikud politsei suhtes on asunud hoopis teisele seisukohale, kui mõni aasta varem, kõnelemata endisest ajast ja ülemineku ajajärkudest.

On lõõnud läbi arusaamine, et politseinik on tarviline igale kodanikule ja see tarvilikkuse tunne ongi tähtis, mis lähendab neid kaht poolt üksteisele.

Mis on aidanud selleks kaasa? Eeskätt meie politseinik ise. Meie võime

tähele panna politseinikkude järk-järgulist arenemist: politseinik on märgatavalt juure võtnud intelligentsi (jutt on siin ikkagi nendest politseinikkudest, kellel iga päev rahvahulgaga kokkupuutumisi). Sõbralik nõuanne, vastutulelikkus, äärmine viisakus kõnes ja ülalpidamises on tõstnud tema autoriteeti. Kõik see on annud enamik-osa sellest, mis politseiniku tõstab kodaniku silmis tarvilisele kõrgusele.

Seda arenemist politsei alal tuleb pidada ka tulevikus silmas ja sel alal süveneda töös. A. P.

Eelseisvateks politsei esivõistlusteks raskejõustiku alal.

H. Tann, abikomissar.

Eesti politsei kehakasvatusorganisatsioonide liit korraldab lähemal ajal Tartu politsei spordiringi kaudu esimesed politsei esivõistlused raskejõustiku alal.

Võistlused peetakse novembri lõpus või detsembri alul. Kavasse võetakse: tõstmine, prantsusmaadlus, poks ja jiu-jitsu sportlik madlus.

Jiu-jitsu sportlikku maadlust toimitakse kindlate reeglite järgi. Hädahohtlikud võtted ja löögid on keelatud; seljakaotust ei ole, vaid on valuvõit. Võidetu annab oma kaotusest teada „seis“ hüüdega või käelöögiga vastu maadlusmatti. Selles maadluses kasvatatakse suurt kiirust liikumises ja mõtlemises, mis toob suurt kasu politseiametnikule tõsisel juhtumusel. Jiu-jitsu enesekaitse ja maadlus erinevad üksteisest, enesekaitse on nägematu relv, kus kõik lubatud, maadlus selle vastu alistub reeglitele. Jiu-jitsu maadlajaid jaotatakse kuude klassi: kärbeskaal kuni 50 kg., sulgkaal kuni 55 kg., kergekaal kuni 61 kg., kergekeskkaal kuni 67,5 kg., keskkaal kuni 75 kg., poolraskekaal kuni 85 kg. ja raskekaal üle 85 kg.

Võistlused korraldatakse maadlusmatil, mille suurus vähemalt 4,5×4,5 m. Võistlejate riietus on: linasest riidest nõõpideta särk, samast riidest vöö pandlata, mustad püksid ja mustad kingad, kas riidest või pehmest nahast, millel puuduvad tugevad tallad, pandlad, haagid ja nõõbid. Põlve ja küünarnuki kaitsjad on lubatud. Võistlejaid kaalutakse võistluspäeval kaks tundi enne võistluse algust, osavõtjad peavad riietuma kaalumisel võistlusüli-

konda. Võistlus on kolme-roundiline. Kaks roundi à 5 min. ja viimane 10 min. Iga roundi vahel 2 min. vaheaega. Maadlusel on keelatud löögid käeserva ja rusikaga, tõuked kubemesse, sõrmede ja varvaste meeleldi murdmine, mis viiks võidule, jalalöögid, silmalöögid, juustest ja kõrvadest kiskumine ja suguosade vigastamine. Lubatud on: vastase käte ja jalgade äralöömine lahtise käe või jalatallaga, sõrmede ja varvaste ümberkäänamine võttest vabastamiseks.

Poks on meil kujunemas rahvussportiks. Paremad mehe omadused, nagu julgus, vastupidavus, enesevalitsemine, eneseusaldus ja rüütlimeelsus, mida tänapäev nõuab meie raske võitlus elu pärast, omandab poksija sportlikus võistluses. Meie peame hindama poksi kui kehaharjutust, millega igaüks võib arendada oma keha viimase peensuseni, ilma et võistlemine oleks tarviline, kui võistlusporti andekatele inimestele, mis nõuab kõiki ülimald rüütlilikke ja mehelisi võistlusomadusi, kui enesekaitset kallaletungimiste juhtumustel.

Võistlejad jagatakse keharaskuse järele 8-sse klassi. Kaalud on: kärbeskaal kuni 50,802 kg., kukk-kaal kuni 53,524 kg., sulgkaal kuni 57,152 kg., kergekaal kuni 61,237 kg., kergekeskkaal kuni 66,678 kg., keskkaal kuni 72,574 kg., poolraskekaal kuni 79,378 kg. ja raskekaal üle 79,378 kg. Poksija riietus on: kerge king või poolsaabas haakideta, kõva kontsadeta ja naelteta taldadega, lühikesed jooksupük-

sid ja pealistrikoo mis kataks rinna ja selja.

Kõigil poksivõistlustel peab olema piiratud poksiring nõõridega, ja mitte neljast meetrist kitsamate ega kuuest meetrist laiemate külgedega. Poksikinnaste kaal peab olema kindlalt 8 untsi, 228 gr. Võistlus alatakse, katkestatakse ja lõpetatakse vilemärguandega.

Igas võistluses on 3 roundi. Esimesed kaks roundi on 3-me minutilised ja viimane 4 minutit. Iga roundi vahel on üks minut puhkust.

Poksis on keelatud: löömine allapoole vööd, löömine avatud (mitte rusikas) kindaga, löömine kinda siseküljega või käevarrega, vastase löömine selle lamamisel või tõusmisel maast, pöördelöök (löök keerutades kätt tagurpidi), tahtlik löök neerudesse või kuklasse, löök peaga või õlaga, laskumine põrandale lööki saamata, maadlemine ja rabelemine. Võit poksil saavutatakse: knock-out, loobumise, mitteilmumise, punktidega ja kohtuniku otsuse järele, kui vastane silmnähtavalt nõrgem.

Punkte arvatakse võistlejatele järgmiselt: pealetungi eest, s. o. kummagi käe otselöögi eest kinda kaetud osaga otse pähe või pea küljele igasse paika, samuti kehha ülevalpool vööd, kaitse eest, s. o. põiklemise, löökide tõrjumise ja vastutaakide eest.

On üks võistlejatest maas (knock down), peab taganema kaasvõitleja maasoolijast kaugemasse ringinurka ja ei saa alata võistlust enne peakohtuniku märguannet (viga, millega Dempsey ilma meistri tiitli kaotas). Maasoolija, kes 10 sekundi jooksul ei tõuse, loetakse välja.

Tõstmine ja maadlus on kaunim eesti rahvussport, mis meile enam konti mööda. Tõstmisel jagatakse võistlejad kaaludesse. Kaalud on: sulgkaal kuni 60 kg., kergekaal kuni 67,5 kg., keskkaal kuni 75 kg., poolraskekaal kuni 82,5 kg. ja raskekaal üle 82,5. Kaalumine sünnib nagu teistelgi raskejõustiku aladel.

Tõstevõistlusi peetakse kas viie- või kolmevõistlusena, viimast järgmistes variatsioonides: a) ühe käega rebimine, vastupidise käega tõukamine ja kahe käega tõukamine; b) kahe käega surumine, kahe käega rebimine ja kahe käega tõukamine. Politsei esivõistlustel peetakse viievõistlus ja viiakse läbi kahe päeva jooksul järgmiste tõstete järjekorras: 1. päeval — ühe käega rebimine, vastupidise käega tõukamine ja kahe käega su-

rumine ja 2. päeval — kahe käega rebimine ja kahe käega tõukamine.

Iga eritõste maksimaalse raskuse saavutamiseks lubatakse teha kõigil võistlejail kolm katset. Kõigi kolme katse raskuse võistleja ise määrab oma äranägemise järele, kusjuures esimene raskus peab olema teatatud ülemkohtunikule enne võistluse algust ja järgmised — enim, kui keegi võistlejaist on teinud uue raskusega katset. Võistleja poolt ülesantud algraskusele võib lisada järgmisteks katseteks juure: esimest korda 5 kg., ja teist (viimast) korda 2,5 kg. Võidu määrab kõigi tõstete kogusumma. Tõstet alates kang peab lamama tasasel alusel jalge ees, paralleeljoonel õlgadega. Kangi peab fikseerima ülestõstetult iga tõste juures vähemalt kolm sek., kusjuures jalad tuleb hoida õlgade laiusel. Kangi ei tohi lasta alla enne kohtuniku sellekohast märguannet. Kangi kergitamine maast üle põlvede loetakse tõsteks, kuna tasakaalu leidmiseks on lubatud kergitada kangi põlvedeni.

Ühe käega rebimine sünnib ühe liigutusega. Kang viiakse algasendist peatamatult sirge käega üle pea. Ühe käega tõukamist teostatakse kahe võttega, vastupidise käega ühe käega rebimisel, maast õlaasendisse ja õlaasendist üles sirgele käele. Tõstmisel võib tarvitada ainult üht kätt. Kangi hoidmine olaf on keelatud. Kahe käega surumist teostatakse kahe võttega: maast rinnaasendisse ja rinnaasendist üles sirgetele kätele. Rinnalevõtmine sünnib nagu kahe käega tõukamiselgi, kuid kang peab seisma rinnal vähemalt 3 sek. liikumatult ja ülessurumine algab kohtuniku sellekohasel märguandel. Surumisel kang peab liikuma täiesti horisontaalselt ülespoole, ilma et üks käsi jõuaks teisest vähematki ette. Keha peab seisma kogu tõste ajal täiesti liikumatult. Kahe käega rebimist teostatakse sarnaselt nagu ühe käega rebimiselgi. Kang viiakse mõlema sirge käega peatamatult üle pea. Järelsurumine on keelatud. Kahe käega tõukamist teostatakse kahe võttega, maast rinnaasendisse ja rinnaasendist üles sirgetele kätele. Mõlemaid võtteid peab tegema ühe liigutusega. Rinnaasendis kang peab puutuma rinda. Kang loetakse rinnale võetuks, kui käerandmed on pöördud ümber.

Politseirekorde loetakse järgmistes tõsteviisides: 1. surumine kahe käega, 2. tõukamine paremaga, 3. tõukamine vasakuga, 4. tõukamine kahega, 5. rebimine

paremaga, 6. rebimine vasakuga ja 7. rebimine kahega.

Maadlusel jagatakse võistlejaid järgmistesse kaaludesse: kärbeskaal kuni 58 kg., sulgkaal kuni 62 kg., kergekaal kuni 67,5 kg., keskkaal kuni 75 kg., poolraskekaal kuni 82,5 ja raskekaal üle 82,5 kg.

Juhtumusel, kui võistlused kestavad kaks või rohkem päeva, võistlejaid peab kaalutama igapäev kord ja kui selgub, et mõne võistleja kehakaal on rohkem kui üks kg. raskem vastava kaalu normaalkeha raskusest, heidetakse tema võistlustest välja.

Maadlusel on keelatud: valevõtted püsti, näost, kurgust, kõrvadest kinnihaaramine, küünistamine, näpistamine ja juustest rebimine; püsti-jala astumine, jala tahapanek, labajala vastupanek, ülepõlveheide, puusavõte üle jala, kõrist võtted, sõrmedest rebimine ja murdmine, käe väänamised (kaenla alt), altpoolt puusadest kinnivõtmine, lindenikaitse jalgadega, väär- ja õige veski, kõrgelt mahaviskamine, pealöögid ja hõõrumised, käelöögid, peaga tõuked, lõuast tõuked, kõik mati äärel tõuked ja väljaspool matti ja püsti väljaspool matti võtte muutmine. Valevõtted sillas: sillatõstmine ja pealöömised, jalgadega pea kinnipigistamine, lõua surumine rinnale, jalgadega sidumine, niisama ka kaitse ülevõtte juures, käe väänmine põlvelt ja kinnivõtmine ülikonnast või matilt. Valevõtted parteris: parteris jalgadega sidumine alt ja pealt, kogunelson otse, sõrmede väänmine kogu- või poolnelsonis, kõrist võtted, löögid käte ja rusikatega kõhtu ja rinda, vastu põlve surumine, küünarnukiga löögid, käe väänmine hammerloki võtmisel, hammerlok liig ette (sirgelt), suu ja hingamise sulgemine käe ja sapsuga, kõri kinnipigistust simuleerides, tõsted ja heited, peaga löögid alt ja pealt ja põlvedega peale laskumine.

Matilt ärasattumine ja mati keskele tulek, püsti: 1. on võtte sees ja vastane seljakaotuse pääsemiseks põgeneb matilt, võib tuua tema tagasi, kuid see peab sündima kohe, võtte muutmata. Sünnib viimane, kohtunik peab andma vile ja võistlus alustatakse püsti keskelt. 2. Kui üks või mõlemad võistlejad võtte teostamisel või muidu sattusid väljaspoole matti, kohtunik peab käsutama neid keskele ja võistlust jätkatakse püsti. 3. Kui võistlejad sattusid püsti võttest mati äärel

parterisse, kusjuures üks neist suutis asuda peale ja hoida teist parteris, tuleb käsutada kohtunikul nad keskele ja määrata allolija parterisse. Ei suuda avaldada ükski maadlejaist üleolekut, kohtunik peab jätkama maadlust püsti seisakust mati keskele. 4. Tagasiminekul ei või jätkata enne võistlust kui võistluse algseisak võetud.

Parteris: 1. parterist võib tõusta üles, kui vastane on puutunud käega. 2. Kui võttega mati äärelle satuvad, nii et puusad üle, tuua võib kohe tagasi, kuid teostamata võtet. 3. Seljakaotus loeb, kui ülemine kehaosa puusadeni matil. Juhutub aga, et võtte teostamisel olid sattusid matile ja keha kuni puusadeni oli sel momendil matil, loeb seljakaotus siiski.

Maadlus kahe võistleja vahel kestab vahetpidamata 20 min. Kui viis minutit möödunud, teatatakse sellest võistlejatele. Pärast 10-minutilist maadlust, kui pole seljakaotust, peakohtunik teeb kindlaks, kas on kellelgi paremus. Kui on paremus jätkatakse maadlust, kui mitte, siis heidavad võistlejad liisku, kellel neist tuleb minna esimesena 3-ks minutiks parteri; ei järgne siis seljakaotust, teine läheb 3-ks minutiks parteri, kui siis ka ei järgne seljakaotust maadlevad mõlemad edasi 4 minutit püsti.

Võitjaks tunnistatakse see, kes lubatud võttega surub oma vastase mõlemad õlad ühekorruga maadlusmatile; kelle kohtunikud on tunnistanud sedelitega hääletamisel võtete läbiviimise, pealetungimise, jõu, oskuse jne. poolest paremaks maadlejaks, on paremusvõit. Kui teine maadlejatest vigastab lubatud võtte puhul õnnetuse kombel enda, nii et ta ei saa jätkata maadlust enam, tunnistatakse ta võidetuks (loobumisevõit), kui ta ei suuda jätkata 20 min. puhkuse järele maadlust uuesti. Kui võistleja põgeneb seljakaotusest pääsemiseks avalikult eest ära, tehakse märkus. Pärast kolmat märkust kõrvaldatakse põgeneja võistlusest (põgenemisevõit). Kui võistleja rikub maadeldes silmnähtavalt määrust — tagandamisvõit.

Loodame, et politseiesivõistlused jätkavad raskejõustiku alal oma kiire ja asjaliku korraldustega sama hea mulje nagu kergejõustiku esivõistlused Tallinnas. Selleks korraldajatele kui ka osavõtjatele soovin head edu.

Sport maal.

Politsei häälekandjas on sageli olnud artikleid, milles on käsitletud spordi harrastamist, kuid enamasti linnades, see on suuremates politseinikkude koondamise keskkohdades. Loomulik on, et linnades kergem on sporti harrastada, sest seal on kättesaadavad spordiväljad, olemas vastavad instruktorid, suur isiklik väljavalik ja kerged harjutusteks kokkutulemise võimalused. Hoopis teistsugune on seisukord provintsi väiksemates ükssustes. Suurim takistus on ametnikkude üksteisest kaugel eemalolemine. Ka on praegusel ajal suuremal osal konstaablitest niivõrd rohkesti kõiksuguseid ametitoimetusi, et neid pikemaks ajaks linna või oma jaoskonna juure tuua on võimatu, sest alati on kohal ametniku järele tarvidus.

Kõigele sellele vaatamata ei jää provintsi ametnikud pealinna kaasametnikkudest maha. Muidugi oludekohaselt ühes kohas rohkem, teises kohas vähem ja kuidas asjast kusagil ja keegi on huvitatud.

Kujukaks näiteks võin tuua sporditegevuse Paide ja Türi politseinikkonnas. Nagu juba tähendasin, ei saa harrastada väikesed keskkohad kõiki spordiharusid. Aga ometi on olemas spordiharu, mida iga politseinik harrastab praegusel ajal kõige rohkem ja see on jalgrattasport. Selle juures püsiti ka Paides ja Türil. Et näha jalgrattasporti harrastamise tagajärge, selleks korraldas Järvamaa politseiametnikkude kogu juhatus 26. juunil s. a. jalgrattastel teatesõidu Järvamaal, kahe meeskonnaga, kellest üks liikus Paide — Roosna-Alliku — Järva-Jaani — Koeru — Paide ja teine vastupidises suunas. Tee pikkus oli 80 kilomeetrit, millest teest oli 6 kilom. munakividest, 2 km. teed remondi tõttu tarvitamiseks kõlbmatu ja seal tuli jalgratast osalt seljas edasi vedada, 11 km. II klassi- ja 61 km. I klassi kruusateed. Võistlusest võtsid osa kaks rühma à 9 politseinikku. Nendest olid 11 konstaablit,

2 kriminaalassistenti, 1 allkonstaabel, 3 kordnikku ja 1 agent. Võistlus algas Paidest hommikul kell 10. Võistlejad möödusid üksteisest 1½ km. endisest Kuusna mõisast Koeru poole. Lõpusihti jõudis esimesest meeskonnast kell 14,17:58 ja teisest kell 14,19:58, seega olid rühmad peaaegu ühetugevused, vahe oli ainult 2 minutit. Võistluse ajal hakkas vihma tibama, mis pärast muutus suureks sajuks ja kattis tee vedela poriga.

Peale selle tekkis huvi teada saada, kui pika maa sõidab välispolitseinik teatud aja jooksul jalgrattaga. Selleks muretsesid politseinikud ratastele mõõtjad, kontrolllaeg loeti 1. aprillist kuni 1. oktoobrini ja tagajärjed olid: (toon ühtlasi võrdluseks ka elanikkude arvu rajoonis 1922. a. lugemise andmetel:

komissar	935 km.	
Kirna r. konstaabel	2085	„ 2887 elan.
Mäo r. konstaabel	1509	„ 2354 „
Koigi r. konstaabel	3240	„ 2819 „
Esna r. konstaabel	3972	„ 3547 „
Anna r. konstaabel	4832	„ 1424 „
Kuksema r. konst.	2567	„ 2335 „
Võhmuta r. konst.	1623	„ 2762 „
Vahastu r. konst.	2643	„ 1101 „
Veinjärve r. konst.	2972	„ 2300 „
Allkonstaabel Paides	648	„

Paistab silma, et iga kord ei ole elanikkude arvu rohkus mõõduandev ärasõidetud maa kohta, vaid rajooni maa-ala suurus, sest võib tähele panna, et väikese elanikkude arvuga rajoonis on sõidu arvu hulga suurem kui suurema elanikkude arvuga rajoonis, kes aga sellejuures tihedamalt elavad ja seega on võimalus korraldada ühe sõiduga mitu asja.

Talve jooksul võetakse kokkuleppel Paide spordiseltsiga, üldsportlisi harjutusi ja jiu-jitsu võtteid seltsi ruumes läbi.

Peale selle on harrastatud tublisti möödunud suvel ka laskeasjandust, mis on annud häid tagajärge ja iseäranis silma paistis sügisesel laskeproovil.

Ametlik osa.

Politseidirektori käsukirjaga 19. oktoobrist s. a. nr. 25.

Raudteepolitsei konstaabel Aleksander Vellig on paigutatud ümber oinal palvel

ja teenistuse huvides Lääne-Saare prefektuuri koosseisu, arvatés 1. novembrist s. a.

Võru-Petseri abiprefektuuri allkonstaabel

bel Johan Adamson'i peale on pandud ajutiselt Kulje II. rajooni konstaabli kohustetäitmine, arvates 1. septembrist s. a.

Viru-Järva abiprefektuuri konstaabli kohustetäitja Voldemar Eeman on kinnitatud sama prefektuuri konstaabliks, arvates 1. oktoobrist s. a.

Tallinna 4. jolitseijaoskonna konstaabli kohustetäitja Herbert Viips on vabastatud ametist omal palvel piirivalve teenistusse ülemineku puhul, arvates 15. oktoobrist s. a.

Tallinna 2. politseijaoskonna allkonstaabel Osvald Lipping on määratud ajutiselt Nõmme politseijaoskonna konstaabli kohustetäitjaks, arvates 15. oktoobrist s. a.

Tallinna sadama jaoskonna allkonstaabel Mihkel Tomson on määratud ajutiselt sama jaoskonna konstaabli kohustetäitjaks, arvates 20. septembrist s. a.

Lääne-Saare prefektuuri allkonstaabel Jakob Siim on määratud ajutiselt Oru rajooni konstaabli kohustetäitjaks, arvates 15. oktoobrist s. a.

Politseidirektori käsukirjaga 4. novembrist s. a. nr. 26

on Sauga rajooni konstaabli kohustetäitmine pandud ajutiselt: Ridalepa, Lemullaste külade ja Sauga, Ullaste, Sanga, Jänesselja ja Berlii mõisade osas Jõõpre rajooni konstaabli M. Saul'i peale ja Nurme, Räägu, Metsaküla, Sauna, Selja ja Räägu-Mõisaküla külade osas — Are rajooni konstaabli J. Tomberg'i peale, arvates 1. oktoobrist s. a.

Kriminaalpolitsei agent Narvas Albert Uik on kinnitatud sama politsei vanemaks agendiks, arvates 1. novembrist s. a.

Kriminaalpolitsei agent Tartus Volde-
mar Reinbaum on kinnitatud sama politsei vanemaks agendiks, arvates 1. novembrist s. a.

Kriminaalpolitsei agent Rakveres Eduard Pärn on kinnitatud sama politsei vanemaks agendiks, arvates 1. novembrist s. a.

Käsukiri 20. oktoobrist s. a. nr. 109 siseministeeriumile:

Politseikooli abikomissar Morits Mällo on määratud politseikooli komissari kohustetäitjaks, arvates 15. oktoobrist s. a.

Käsukirjas 23. märtsist 1926. aastal nr. 18. ettenähtud kohused ja õigused

politsei laskeasjanduse alal on pandud Tallinna ratsareservi politseikomissari Eduard Freudenstein'i peale, arvates 20. oktoobrist s. a.

Käsukiri 26. oktoobrist s. a. nr. 112 siseministeeriumile.

Senine 3. jaoskonna politseikomissar Tartus, Mart Vatter, on kinnitatud Tallinna-Harju abiprefektiks, arvates 1. novembrist s. a.

Teenistushuvides ja omal palvel on paigutatud ümber arvates 1. novembrist s. a.:

1) Elva jaoskonna politseikomissar Tartumaal Aleksander Sarap — 3. jaoskonna politseikomissari kohale Tartus;

2) politseikomissar Leonid Kane — Elva jaoskonna politseikomissari kohale Tartumaal.

Käsukiri 1. novembrist s. a. nr. 115 siseministeeriumile.

Piirivalve valitsuse majandusosakonna ülema kohustetäitja kapten R. Moorman on kinnitatud piirivalve valitsuse majandusosakonna ülemaks, arvates 1. novembrist s. a.

Piirivalve valitsuse üldosakonna ülemaks on kinnitatud kapten J. Paul, arvates 1. juulist s. a.

Politsei peavalitsuses on registreeritud:

1) Ajakiri „Tõrvik“; hakkab ilmuma Rõuge vallas, kuus korda aastas, väljaandja ja vastutav toimetaja — August Aleksandri p. Toomingas; „Tõrvik“ trükitakse Viljandis, E. Hunt'i trükikojas.

2) Ajakiri „Eha“, hakkab ilmuma Petseris, üks kord kuus, väljaandja — Vilhelm Mihkli p. Naaber, vastutav toimetaja — Jaan Aleksei p. Karro. Ajakiri „Eha“ trükitakse Petseris, E. K. o.-ü. „Täht“ trükikojas.

Politseidirektori määrusega 25. oktoobrist s. a. on tühistatud

Viljandis elutseva Gustav Tuisk'i laske-riista hoidmise ja kandmise luba.

Politsei peavalitsuse poolt on antud load:

Märjamaa tarvitajate ühisusele laske-
moonaga kauplemiseks Märjamaal, maks-
vusega 7. oktoobrini 1928. a.

Samuti Jakob Jaani p. Klaan'ile Petseris, Tartu tän. nr. 4, maksvusega 25. oktoobrini 1928. a., ja Karl Jüri p. Rumvoldt'ile Põltsamaal, Jõgeva mnt. nr. 8, maksvusega 13. okt. 1928. a.

Välismaail.

Kurtummad politsei abilistena.

Hiljuti peeti ära Saksamaal, Karlsruhes, kurtummade kongress, kus muuseas otsustati järgmine kongress korraldada 1929. aastal Reichenbergis, mis ühtlasi kujuneks üleriiklise kurtummade ühingu kümnendaks aastapäevaks. Arvatakse, et sellest kongressist kõikide Kesk-Euroopa kurtummade seltside esitajad osa võtavad. Saksa ühing on õige suur, tema liikmete arv ulatub praegu umbes 20 tuhandeni ja tema on viimasel ajal avaldanud õige intensiivset tegevust. Muuseas on ühingu läinud korda saada vastavate ametvõimude nõusolekut selleks, et sisse seataks keskkoh, mille ülesandeks on järelevalvet pidada tuntud simulantide, petiste ja kerjuste üle, kes kurtummadena esinevad. Keskkoha sisseseadmine sünnib kurtummade ühingu kontrolli all ja juhatajaks määratakse arvatavasti ühingu liige. Sellest ettevõttest loodetakse saada palju abi võitluses professionaalsete kelmide, petiste, kerjuste ine vastu.

Mees, kes valmistab kangelasi.

Poola politseil läks korda likvideerida omapärane ettevõte, nimelt kangelaste vabrik, mis näitab kui võrd osavasti oskavad kelmid kasutada aja- ja inimeste nõudeid: mõnekümne aasta eest oleks olnud allpoolkirjeldatud ettevõtte võimatu, meie päevil tegutses tema suure eduga. Asi ise seisab järgmises. Politsei võttis ette läbiotsimise kellegi Marczali korteris, keda kahtlustati valedokumentide kokkuseadmises ja nende müümisel. Läbiotsimisel leiti terved virnad fantastlikke dokumente, samuti ka valepitsateid, s. o. pitsateid, mis kandsid asutuste nimesid, mis olemas ei ole ja mis kunagi kusagil tegutsenud pole. Asutuste pitsatid ja samuti dokumendid olid seatud kokku kõikides enam-vähem tuntud keeltes. Marczal valmistas tunnistusi erilistel vormulaaridel maailmasõjast osavõtmise ja seal ülesnäidatud vahvuse kohta. Nende tunnistustega ei saadud muidugi palju midagi peale hakata: tellijateks olid aahned meesterahvad, kes tahtsid paista maksu mis maksab kangelastena. Kangelaste vabrikant anti kohtu alla ja arvatakse, et tervest loost tekib õige lõbus ja ka veidi pikantne protsess.

Rahvasteliit ja naispolitsei.

Rahvasteliit on juba pikemat aega teinud tegemist võitlusega naistega kauplemise vastu; sellega ühenduses olevate küsimuste lahendamiseks moodustatud eriline komisjon soovitas omal ajal „arvesse võttes seda kasulikku tööd, mis on tehtud naispolitseinikkude poolt neis maa-des, kus nad on olemas, võtta kombulspolitsei teenistusse naisi ja anda neile ülesandeid samasugusel määral nagu meestelegi“. Muu seas pöördi nende riikide keskvalitsuste poole, kus naispolitsei juba tegetsemas, et saada ülevaadet selle kohta, kas naispolitsei suudab täita temale määratud ülesandeid ja missuguses määras. Saadud vastused võeti eelpooltähendatud komisjoni poolt kokku ja avaldati eriväljandena, milles leidub palju huvitavat materjali. Nii tähendab Austraalia valitsus, et tema igapidi toetab naispolitsei ametisse seadmist, mis on väga tarvilik; Argentiina valitsus teatab, et naispolitseil on määratu suur tähtsus, eriti uurimisosakonnas; Hollandi, Rumeenia, Tsheho-Slovakkia ja Egiptus pooldavad samuti naispolitsei ellukutsumist, tegelikus elus saadud tagajärjed õigustavad täielikult naispolitsei sisseseadmist. Venetsuela ja San Domingo valitsused teatavad, et vaatamata sellele, et puuduvad praktilised kogemused, sest neis riikes puudub veel naispolitsei, on nemad arvamisel, et kõnesolev instituut on kasutoov ja soovitav. Teisel arvamisel on Kreeka valitsus, kes selles kahtleb, et naised võiksid olla kasulikud, teenides kombulspolitseis. Ka Prantsusmaa asub skeptilisel seisukohal ning arvab kõigepealt, et avalik arvamine on vaenulik naiste ametisse võtmisel ja määramisel politsei teenistusse. Täitsa eitaval seisukohal asub Lõuna-Aafrika liit, kes kord naispolitsei ellu kutsus ja kes siis hiljem mitmesuguste raskuste tõttu, mis tekkisid selle organiseerimisega, oli sunnitud uut sisseseadet jällegi likvideerima. Suuremaid raskusi naispolitsei tegevusele Lõuna-Aafrikas sünnitavat rassiküsimused, mis üldse olukorda raskendavad.

Algupärane kelmi võte.

Pariisi politseil läks hiljuti korda kinni võtta üht kuu tagaotsitud kelmi, kes peajaslikult tegutses Dieppe'is ja ohvreid endale valis kasiinos ja võõrastemajades. Kelm kasutas oma andi — hästi järele teha inimeste häält — õige osavalt ja

kahtlemata väga kasulikult. Tema küüsi langesid ainult abielupaarid ja nimelt järgmise võttega. Kui mehel oli ohver valitud, hakkas tema teda hästi jälgima, et tundma õppida ohvri elukombeid ja et kõigepealt kuulda tema häält. Kui tarvilised ettevalmistused olid tehtud, läks kelm öösel, kui abielumees kasinos istus ja õnnemänguga oli kibedasti ametis, vastava abielupaari tuppa võõrastemajja. Toaukse avas tema muidugi valeyõtmega ning läks otsekohe magamistuppa, toppis endale tasku kõik, mis laudadel leidus ja millel mingi väärtus, ja kadus siis. Harilikult küsis teine pool, kes seal kolab ja kelm vastas korralikult abielumehe häälega, et see on tema, s. o. vastava naise mees. Vastusega oldi alati rahul ja puhati edasi. Suureks imestuseks aga pandi siis järgmisel hommikul tähele, et hulk väärtasju on kadunud, mille juures muidugi ka selgus, et mees pole öösel kodus käinudki. Politsei oli pikemat aega kelmi jälil enne kui korda läks tema isikut kindlaks teha ja teda otse teolt tabada.

Röövlid ja soomusauto.

Meie aja kuritegijad katsuvad alata leida uusi teid, et võidelda nende tehniliste abinõude vastu, mis tarvitusele võetud kuritegude ärahoidmiseks. Chicagos pandi hiljuti, näiteks, toime kallaletungimine soomusautole, mis kuulus ühele pangale ja mis vedas raha, ning see kallaletungimine õnnestus täieliselt. Röövlite kätte langes 95.000 dollarit: osalt sularahas, osalt tsekkides. Kallaletungijate arv oli kuus ja mehed põgenesid enne kui veel õieti aru saadi, milles asi seisab. Lugu sündis Rockwelli ja 21. tänava nurgal. Kannatajaks oli Kaspar American State Bank, mille laekahoidja Charles Kruppka, kes ise on ühtlasi First National Bank of Cicero abipresidendiks, tõi viimasest pangast 95.000 dollarit. Autos viibisid peale laekahoidja kallaletungimise silmapilgul veel üks politseinik, üks pangateenija ning autojuht. Eelpoolnimetatud tänavate nurga kohal märgati soomusautos, et järele kihutab auto, milles istuvad kuus maskeeritud meest. See auto sõitis soomusauto kõrvale ja seesolijad sundisid soomusauto juhti sõiduriista seisma panema. Autojuhil ei jäänud muud üle kui kuulata maskeeritud meeste käsku, lootes, et soomusautos viibivad ametnikud tulevad temale appi, seda enam, et nende tarvi-

tada olid vintpüssid ja kuulipildujad. Kui soomusauto seisma jäi, hüppasid neli röövlit autojuhi kõrvale ja sundisid teda sõitma läheduses oleva viadukti alla. Seal jäätis sõiduriist uuesti seisma ja sunniti seesolijaid välja tulema ja alistuma. Kui raha oli käes, istusid röövlid uuesti oma autosse ja kihutasid minema. Kõik see sündis mõne minuti jooksul.

Ausammas röövlile.

Ameerika Ühisriikides pandi mõne aja eest (Kansas Citys) toime korjandus, mille korraldajaks oli tuntud advokaat John H. Newman ja mille sihiks oli koguda raha ausamba püstitamiseks ühele röövlite salga pealikule. Peaasjalikult saadi raha röövli järeletulijate perest, kuhu kuulub tuntud advokaat Jesse Jams jun. ja teised. Ausamba loo kangelaseks on, nagu juba tähendatud, röövlite pealik, keegi Jesse Jams sen., kes oli kurikuulsaks kuritegijaks läinud sajangu kaheksakümnendates aastates. Röövli eriala seisis kallaletungimistes pankadele ja postitransportidele; tema nimi oli tuntud üle Ühisriikide ja politseil tuli tema otsimisega ja tagaajamisega palju tööd teha enne kui lõppude lõpuks läks korda teda jäädavalt kahjutuks teha.

Retsidivistide demonstratsioon.

Mõne aja eest pandi toime Varssavi ringkonnakohtu ruumides õige algupärane demonstratsioon. Kohtu ruumidesse kogusid ühel ilusal päeval umbes 300 isikut, kellel õige kirju minevik seljataga, kes kõik eelkaristatud ja osalt veel politsei valve all, kes aga kokkutulemise ajal mingis erilises konfliktis politsei- ja kohtuvõimudega ei seisnud. Kokkutulemise põhjuseks oli protesti avaldamine prokuröri tegevuse vastu. Nimelt hoiti mõned demonstrantide ametvennad peale suurema razzia korraldamist mõni päev prokuröri käsul vahi all, ilma et neid oleks üle kuulatud. Demonstrandid nõudsid suure kisasaga, et prokurör peaks kinni põhiseaduse paragrahvist, mis näeb ette aretseritu ülekuulamist 24 tunni jooksul pärast vahiallavõtmist. Prokurör oli sunnitud omapäraste seaduskaitsjate delegatsiooni vastu võtmä ja nendega juttu ajama, sest kohal ei olnud nii palju politseid, et midagi ette võtta demonstrantide vastu. Telefoni teel käsutati vahepeal suurem politsei jõud kohale, kes siis ka protesteerijaid retsidivistide laiali ajas.

Väljäändja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s i.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- Metsapihk, Marie, v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. ülemalt 28. 11. 19 a. nr. 305. (3297)
- Porska, Paul Jaani p., v. a. 1 jsk. politseikomissariilt Tallinnas 6. 3. 26 a. nr. 289. (3298)
- Roll, Karoline Kristjani t., v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 619. (3299)
- Tarkfeldt, Anna Ivani t., v. a. Liigvalla vallaval. 1. 6. 21 a. nr. 1202. (3300)
- Jakobi, Eugenie Vladimiri t., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt nr. 10021. (11501)
- Grau, Rudolf Madise p., v. a. Ambla vallaval. 26. 1. 21 a. nr. 1739. (11502)
- Nael, Otto Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. ülemalt 3. 10. 24 a. nr. 1374. (11503)
- Kesküll, Erna, v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. ülemalt 20. 2. 24 a. nr. 1328. (11504)
- Kadak, Anton Jaani p., v. a. Paasvere vallaval. 18. 4. 20 a. nr. 777. (3462)
- Borisov, Jegor Semjoni p., v. a. Mustvee alevival. 27. 8. 23 a. nr. 288. (3465)
- Kurberg, Hans Mihkli p., v. a. Porkuni vallaval. 25. 2. 21 a. nr. 1313. (3466)
- Janberg, Jüri Mihkli p., v. a. Rakvere linna pol. ülemalt 28. 11. 19 a. nr. 374. (3467)
- Nellis, Anna Andrese t., v. a. Venevere vallaval. 26. 3. 27 a. nr. 218. (3468)
- Indla, Olga Matvei t., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 30. 5. 22 a. nr. 15941.
- Paal, Martin Mardi p., v. a. Tapa jaosk. pol. ülemalt 17. 9. 20 a. nr. 1297. (3470)
- Kruber, Voldemar Jakobi p., v. a. Vao vallaval. 20. 3. 20 a. nr. 780. (3471)
- Laks, Leopold Joosepi p., v. a. Saksi vallaval. 13. 9. 20 a. nr. 631. (3472)
- Premet, Maali Johani t., v. a. Raudtee politsei ülemalt 11. 12. 19 a. nr. 2939. (3474)
- Tõnisson, Katta Hansu t., v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. ülemalt 11. 10. 23 a. nr. 267. (3475)
- Viikberg, Hans Hendriku p., v. a. linna politseikomissariilt Pärnus 20. 3. 26 a. nr. 288. (3826)
- Oinas, Marie Jaani t., v. a. linna politseikomissariilt Pärnus 2. 10. 26 a. nr. 1405. (3827)
- Baumann, Senta Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 10. 12. 25 a. nr. 1385. (3828)
- Lindorf, Aliide Jüri t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 5806. (3829)
- Kangur, Johannes Juliuse p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 21. 9. 20 a. nr. 12187. (3830)
- Adamson, Nadeshda Pritsu t., v. a. Orasjõe vallaval. 23. 2. 20 a. nr. 1136. (3832)
- Jürvetson, Marie Tõnise t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 29. 11. 19 a. nr. 940. (3833)
- Freiberg, Ernst Aleksandri p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 28. 9. 20 a. nr. 15433. (3834)
- Schanz, Johan Anna p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 16. 11. 23 a. nr. 2042. (3835)
- Tenne, Johannes Jaani p., v. a. Laiksaare vallaval. 6. 9. 20 a. nr. 85. (3836)
- Tearu, Liisa Matsi t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 19. 12. 19 a. nr. 6646. (3837)
- Ermolova, Julia, v. a. Petseri maak. pol. 1 jsk. ülemalt 24. 10. 21 a. nr. 166. (4672)
- Belov, Grigori, v. a. Petseri vallaval. 3. 3. 24 a. nr. 465. (4673)
- Rajevski, Pavel, v. a. Petseri vallaval. 5. 1. 25 a. nr. 935. (4674)
- Tammik, Efimja, v. a. Petseri vallaval. 8. 2. 21 a. nr. 28/44. (4677)
- Haug, Elena, v. a. Petseri vallaval. 21. 1. 21 a. nr. 124/137. (4676)
- Soovere, Semjon, v. a. Vilo vallaval. 23. 2. 23 a. nr. 58. (4678)
- Parve, Elena, v. a. Panikovitshi vallaval. 22. 1. 21 a. nr. 695. (4679)
- Piller, Sofie, v. a. Petseri vallaval. 28. 6. 27 a. nr. 2119. (4680)
- Rappo, Marie, v. a. Panikovitshi vallaval. 22. 1. 20 a. nr. 611. (4681)
- Espenberg, Armand, v. a. Petseri jsk. politseikomissariilt 29. 1. 27 a. nr. 1040. (4682)

- Kindlus, Anna, v. a. Panikovitshi vallaval. 22. 1. 21 a. nr. 558. (4681)
- Jar, Aleksei, v. a. Petseri maak. pol. 1 jsk. ülemalt 7. 12. 22 a. nr. 14. (4683)
- Kasuk, Alma, v. a. Uderna vallaval. 16. 1. 22 a. nr. 839. (4684)
- Kaiv, Liine, v. a. Orava vallaval. 11. 9. 25 a. nr. 185. (4686)
- Tootsmann, Johannes Mardi p., v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. ülemalt 22. 10. 21 a. nr. 1043. (5123)
- Treikelder, August Jaani p., v. a. Tallinna sadama jsk. politseikomissariilt nr. 1166/334830. (5124)
- Hoidorf, Johannes Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 7. 5. 20 a. nr. 10962. (5125)
- Johanson, Ketsia Martini t., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülemalt 3. 3. 23 a. nr. 567. (5126)
- Sepp, Teodor Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülema abilt Koplis 27. 4. 23 a. nr. 120. (5127)
- Jungdorf, Mihail Jaani p., v. a. Saulepa vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 172. (5128)
- Vilchmann, Gustav Karli p., v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. ülemalt 27. 3. 20 a. nr. 530. (5129)
- Kiibus, Anton Juhani p., v. a. Emmaste vallaval. 19. 5. 23 a. nr. 84/17204. (5130)
- Volens, Feliks Mari p., v. a. Kõrgesaare vallaval. 24. 4. 23 a. nr. 65. (5131)
- Engmann, Konrad Kristofi p., v. a. Rikholdi vallaval. 10. 1. 25 a. nr. 315/153751. (5132)
- Veckmann, Heinrich Bernhardi p., v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. ülemalt 13. 7. 23 a. nr. 187/84898. (5133)
- Mäits, Adele Mihkli t., nr. 955. (5467)
- Salu, Osvald Leena p., nr. 38. (5467)
- Punder, Jakob Jaani p., nr. 423. (5467)
- Jõgi, Benita Oskari t., nr. 251. (5467)
- Kuusk, Marie-Mathilde, nr. 419. (5467)
- Raudsepp, August Joosepi p., nr. 555. (5467)
- Jõgi, Pauliine Joosepi t., nr. 1001. (5467)
- Halli, Valter Aleksandri p., nr. 445. (5467)
- Kadak, Salme Aleksandri t., nr. 525. (5467)
- Landsberg, Jaan Matvei p., nr. 125. (5467)
- Hie mets, Johannes Jakobi p., nr. 1561. (5467)
- Mägi, Hugo Augusti p., nr. 48. (5467)
- Kivi, Loviisa Mardi t., nr. 1523. (5467)
- Raat, Karl Hendriku p., v. a. Kurista vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 314. (5885)
- Kabel, Aliide Jüri t., v. a. Tartu maak. pol. ülemalt 14. 12. 19 a. nr. 320. (5889)
- Grosvald, Oskar Augusti p., v. a. Kudina vallaval. 10. 12. 25 a. nr. 631. (5892)
- Liivamägi, Natalie Mardi t., v. a. Kudina vallaval. 22. 6. 22 a. nr. 1365. (5896)
- Prost, Johanna Aleksandri t., v. a. Tähtvere vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 296. (5895)
- Kimmeel, Aleksander Vidriku p., v. a. Ulila vallaval. 5. 12. 19 a. nr. 5. (5893)
- Veski, Aleksander Gustavi p., v. a. Elistvere vallaval. 8. 1. 23 a. nr. 16. (5886)
- Pruks, Jüri Gustavi p. v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt nr. 2762. (5886)
- Otti Peeter Johani p. v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 6. 7. 20 a. nr. 2530. (5887)
- Lator, Paul Mardi p., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 7. 11. 24 a. nr. 340. (5888)
- Kriiska, Ida Hendriku t., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 10. 12. 25 a. nr. 842. (5900)
- Lange, Gustav-Frants-Friedrich, v. a. Vastse-Kuuste vallaval. 3. 1. 20 a. nr. 303. (5898)
- Koort, Miina Reinu t., v. a. Vana-Kuuste vallaval. 11. 10. 24 a. nr. 167. (5894)
- Tamm, Karl-Eduard Ado p., v. a. Tammistu vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 369. (5891)
- Mürsepp, Jakob Karli p., v. a. Tammistu vallaval. 10. 4. 26 a. nr. 182. (5890)
- Madisson, Gustav Joosepi p., v. a. Rasina vallaval. 16. 1. 25 a. nr. 15. (6074)
- Annok, Gustav Jakobi p., v. a. Luunja vallaval. 7. 1. 20 a. nr. 69. (6075)
- Mutso, August Johani p., v. a. Mäksa vallaval. 13. 1. 22 a. nr. 532. (6076)
- Muna, Aleksander Mihkli p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 12. 1. 20 a. nr. 7556. (6077)
- Piir, August-Ernst Jakobi p., v. a. Kaarepere vallaval. 15. 2. 27 a. nr. 355. (6079)
- Purre, Jaan Johani p., v. a. Laeva vallaval. 19. 12. 19 a. (6078)

- S o o**, Ida Jaani t., v. a. Saadjärve vallaval. 12. 2. 20 a. nr. 645. (41946)
S p r i n k, Karl Gustavi p., v. a. Elistvere vallaval. 18. 12. 22 a. nr. 5. (41946)
K e e r d, Jaan Jaani p., v. a. Rannu vallaval. 8. 9. 21 a. nr. 876. (41948)
M u n' s k, Johannes Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. politseikomissariilt 18. 3. 25 a. nr. 4472. (41949)
S u i t s, Villem Karli p., v. a. Puurmani vallaval. 4. 8. 25 a. nr. 47. (41950)
T a m m, Liisa Hendriku t., v. a. Kuremaa vallaval. 22. 4. 20 a. nr. 857. (6098)
K a e v, August Juuli p., v. a. Härjanurme vallaval. 4. 1. 20 a. nr. 384. (6099)
K i i p u s, Johannes Tõnu p., v. a. Laeva vallaval. 30. 4. 20 a. nr. 603. (6099)
O t t e r, Marie Jaani t., v. a. Kudina vallaval. 6. 2. 22 a. nr. 940. (6100)
P u s k a r, Johannes Jüri p., v. a. Puurmani vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 70. (6100)
K o k k, Voldemar Karli p., v. a. Kudina vallaval. 10. 3. 21 a. nr. 719. (6100)
S e m i d o r, August, v. a. Kohila vallaval. 22. 3. 20 a. nr. 1763. (6373)
V i l e p i l l, Jüri Johani p., v. a. Kuimetsa vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 42. (6389)
J a a n s o n, Vilhelmine Matsi t., v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. ülemalt 9. 1. 20 a. nr. 5848. (6390)
V ä l j a m a t s, Juuli Jüri t., v. a. Rapla vallaval. 10. 7. 22 a. nr. 14. (6391)
J ü r i s o n, Liisa, v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 29. 11. 19 a. nr. 476. (6393)
K l e e m a n, August Mardi p., v. a. Järvakandi vallaval. nr. 326. (6394)
E r n i t s, Johan Tõnu p., v. a. Hageri vallaval. nr. 76. (6395)
R a b a s, Peeter Jaani p., v. a. Triigi vallaval. nr. 11. (6396)
P ä r t, Marie Jaani t., v. a. Rapla vallaval. nr. 738. (6397)
B r e i c h e r, Karl Juhani p., v. a. Rapla vallaval. 23. 1. 21 a. nr. 2706. (6399)
T i i s e l, Johannes Johani p., v. a. Paide linna pol. ülemalt 16. 12. 1919 a. nr. 1330. (6400)
O b e r m a n, Mihkel Mardi p., v. a. Rapla vallaval. 23. 3. 27 a. nr. 2034. (11201)
A b r a m' s, Marie Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülema abilt Koplis 14. 12. 20 a. nr. 73-a. (6463)
R o b e n - R e i n b e r g, Jakob Jakobi p., v. a. Kõnnu vallaval. 8. 5. 20 a. nr. 1032. (6464)
V i l i s t u s, Hilda Jaani t., v. a. Kiiu vallaval. 29. 2. 20 a. nr. 560. (6462)
H e l m a n, Jakob Jüri p., v. a. Anija vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 576. (6461)
N e s t o r, Maali Hansu t., v. a. Kuivajõe vallaval. 9. 4. 21 a. nr. 1253. (6460)
H a a v i k, Johannes Karli p., v. a. Kodasoo vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 102. (6459)
T a m m a i, Liisa Karli t., v. a. Uue-Vändra vallaval. 5. 2. 20 a. nr. 638. (6457)
J ü r i b e r g, Artur Johani p., v. a. Jõe-lehtme vallaval. 10. 3. 25 a. nr. 89. (6456)
E i s e n b e r g, Jaan Jüri p., v. a. Enge vallaval. 8. 12. 20 a. nr. 188. (7519)
P i k k, Jaan Jaani p., v. a. Kaelase vallaval. 26. 7. 21 a. nr. 27. (7521)
K a s k, Elsa-Greete Tõnise t., v. a. Tori vallaval. 8. 1. 20 a. nr. 96. (7522)
A r g e l, Jaan Kaie p., v. a. Kehtna vallaval. 13. 1. 25 a. nr. 3. (7524)
K l i m p m a n n, Erna Hansu t., v. a. Särevere vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 685. (7525)
S a r a p i k, August Peetri p., v. a. Taali vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 296. (7523)
M i h k e l s o n, Theodor Peedu p., v. a. Tahkuranna vallaval. 9. 4. 26 a. nr. 21. (7527)
G r ü n b e r g, Aleksander Hendriku p., v. a. Häädemeeste vallaval. 4. 5. 21 a. nr. 526. (7528)
M u s t, Karl Karli p., v. a. Vana-Vändra vallaval. 2. 2. 26 a. nr. 20/259869. (7529)
R e a, Theodor Hansu p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 1921 a. (7530)
R a a d i k, Aleksander Anna p., v. a. Taali vallaval. 2. 8. 27 a. nr. 89. (7531)
K r u u s m a n n, Kaj Ado t., v. a. Veltsa vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 181. (7646)
L a s s o n, Jaan Hansu p., v. a. Martna vallaval. 11. 1. 20 a. nr. 142. (7647)
P õ l t s a m, Sinaida Gustavi t., v. a. Lättru vallaval. 10. 11. 21 a. nr. 532. (7648)
N e u m a n n, Villem Jaani p., v. a. Sutlepa vallaval. 22. 7. 20 a. nr. 71. (7647)
P e t e r s o n, Mart Jaani p., v. a. Vajkna vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 395. (7650)
T a r t, Marie Hansu t., v. a. Taebla vallaval. 17. 1. 21 a. nr. 243. (7652)
Z i m m e r m a n n, Hugo Karli p., v. a. Pajusi vallaval. 3. 11. 20 a. nr. 841. (7653)
H a n s m a n n, Johannes Juhani p., v. a. Sinalepa vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 232. (7655)

Jõkk, Leena Kustase t., v. a. Võnnu vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 194. (7654)
 Rüidein, Aleksander Peetri p., v. a. Sutlepa vallaval. 19. 8. 26 a. nr. 161. (7656)
 Kaevats, Marie Anna t., v. a. Suuremõisa vallaval. 30. 12. 21 a. nr. 181. (7657)
 Jürgenson, Aleksander Hansu p., v. a. Haapsalu jsk. pol. ülemalt 21. 1. 22 a. nr. 3531. (7658)
 Samiir, Milita Luuna t., v. a. Maasi vallaval. 30. 4. 26 a. nr. 36. (7659)
 Valma, Anna Villemi t., v. a. Taebala vallaval. 9. 9. 20 a. nr. 131. (7660)
 Hiie, Aleksander Kustase p., v. a. Asuküla vallaval. 28. 5. 20 a. nr. 258. (7661)
 Lepson, Eduard Ado p., v. a. Nõva vallaval. 18. 1. 20 a. nr. 413. (7668)
 Öunapu, Aurelia Gustavi t., v. a. Haapsalu linna pol. ülemalt 23. 10. 25 a. nr. 491. (7665)
 Kvarnström, Adele Madise t., v. a. Haapsalu linna pol. ülemalt 23. 10. 25 a. nr. 490. (7666)
 Selten, Karl Hansu p., v. a. Martna vallaval. 21. 12. 21 a. nr. 932. (7667)

Engmann, Rosalie Gustavi t., v. a. Rikholdi vallaval. 16. 10. 22 a. nr. 897. (7668)
 Rant, Karl Joosepi p., v. a. Sutlepa vallaval. 27. 1. 21 a. nr. 166. (7669)
 Naab, Karl Kristjani p., v. a. Taebala vallaval. 31. 5. 23 a. nr. 34. (7670)
 Saliin, Anette Hansu t., v. a. Piirsalu vallaval. 21. 4. 21 a. nr. 537. (7671)
 Estermann, Anette Andrei t., v. a. Haapsalu jsk. pol. ülemalt 19. 2. 27 a. nr. 886. (7672)
 Bach, Johannes Jaani p., v. a. Viljandi jsk. pol. ülemalt 23. 2. 23 a. nr. 357. (7673)
 Laur, Anette Kustase t., v. a. Vaikna vallaval. 28. 12. 20 a. nr. 775. (7674)
 Niitmets, Johannes Nikolai p., v. a. Kogula vallaval. 6. 10. 22 a. nr. 73. (7675)
 Hanga, Villem Reinu p., v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. ülemalt 12. 10. 25 a. nr. 2317. (7676)
 Maltis, Mihkel Matvei p., v. a. Hella-maa vallaval. 1. 2. 22 a. nr. 797. (7677)
 Alla, Valentine Johani t., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 1. 4. 21 a. nr. 10522. (8549)

Surma läbi lahkunud Paide jaoskonna politseikordnikku

Karl Juhani p. Zimmermann'i

mälestab

Järvamaa politseiametnikkude kogu.

Politsei peavalitsus **ostab** võistlus-pakkumisel

Browningu F. N. padruneid,

kal. 7,65 — 30.000 tükki.

Kinnised 20-margalise tempelmargiga varustatud pakkumised tuleb anda peavalitsusele kuni 15. novembrini s. a. kella 10 hom.

Lähemaid teateid ja tingimusi saab peavalitsuse majandustoimkonnalt igal tööpäeval kella 10 — 14.

KUULUTUS.

Põltsamaa jaoskonna politseikomissar Viljandimaal annab teada, et 28. novembril 1927. a. kell 11 hommikul müüakse

ENAMPAKKUMISEL

Karl Koller'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest hobusest, ühest varsast, kahest lehmast, kolmest seast ja ühest vankrist, hinnatud 33.500 marga peale, riigirendi sissenõudmiseks. Müüdavaid asju ja loomi võib näha oksjoni päeval.

Pakkumine algab hinnatud summast. Põltsamaal, 3. novembril 1927. a.

Nr. 0708.

Politseikomissar.